

**FRAMKVÆMDARTILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
2014/111/ESB****2024/EES/11/52****frá 17. desember 2014****um breytingu á tilskipun 2009/15/EB að því er varðar samþykkt Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar á tilteknum kóðum og tilheyrandi breytingum á tilteknum samningum og bókunum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/15/EB frá 23. apríl 2009 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda ⁽¹⁾, einkum önnur málsgrein 2. mgr. 7. gr.,

í samræmi við málsmeðferðina fyrir samræmisathugun sem sett er fram í 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002 skulu aðildarríkin og framkvæmdastjórnin vinna saman að því að skilgreina, eftir því sem við á, sameiginlega afstöðu eða nálgun varðandi lögmætan alþjóðavettvang í því skyni að draga úr þeirri hættu að árekstrar verði á milli siglingalöggjafar Sambandsins og alþjóðlegra gerninga.
- 2) Tilskipun 2009/15/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 391/2009 ⁽³⁾ mynda saman eina samræmda löggjöf þar sem reglur eru settar með samræmdum hætti um starfsemi viðurkenndra stofnana í samræmi við sömu meginreglur og skilgreiningar. Í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2009/15/EB er kveðið á um að ef aðildarríki ákveður, að því er varðar skip sem sigla undir fána þess, að veita stofnunum leyfi til að framkvæma, fyrir hönd þess, skoðanir og eftirlit, sem tengjast lögboðnum skírteinum, skal það einungis fela viðurkenndri stofnun þessi verk, sem, samkvæmt g-lið 2. gr. þeirrar tilskipunar, er stofnun sem er viðurkennd í samræmi við reglugerð (EB) nr. 391/2009. Reglurnar, sem viðurkenning hlutaðeigandi stofnana byggist á, hafa því áhrif á báðar gerðirnar.
- 3) Með hugtakinu „alþjóðasamningar“, eins og það er skilgreint í d-lið 2. gr. tilskipunar 2009/15/EB, er átt við alþjóðasamninginn um öryggi mannlífa á hafinu frá 1. nóvember 1974 (SOLAS-samþykktina frá 1974), að undanskildum kafla XI-2 í viðaukanum við hann, alþjóðasamninginn um hleðslumerki skipa frá 5. apríl 1966 og alþjóðasamninginn um varnir gegn mengun frá skipum frá 2. nóvember 1973 (MARPOL-samninginn) svo og bókarnir við þá og breytingar á þeim, ásamt kóðum sem tengjast þeim og eru bindandi í öllum aðildarríkjunum, í nýjustu útgáfum sínum.
- 4) Á 28. þingi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) var samþykktur kóði um framkvæmd IMO-gerninga (III-kóði), eins og sett er fram í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.1070(28) frá 4. desember 2013, og breytingar á samningnum um hleðslumerki skipa í því skyni að gera III-kóðann lögbundinn, ásamt tilheyrandi úttektarkerfi fánaríkis, eins og sett er fram í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.1083(28) frá 4. desember 2013.
- 5) Sjávarumhverfisverndarnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (MEPC) samþykkti á 66. fundi sínum breytingar á bókuninni um MARPOL-samninginn frá 1978, eins og sett er fram í ályktun MEPC.246(66) frá 4. apríl 2014, og á bókuninni um MARPOL-samninginn frá 1997, með breytingum samkvæmt bókun frá 1978 hvað hann varðar, eins og sett er fram í ályktun MEPC.247(66) frá 4. apríl 2014 í því skyni að gera III-kóðann lögbundinn, ásamt tilheyrandi úttektarkerfi fánaríkis.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 366, 20.12.2014, bls. 83. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 326/2023 frá 8. desember 2023 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 47.

(2) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 391/2009 frá 23. apríl 2009 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit (Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 11).

- 6) Siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (MSC) samþykkti á 93. fundi sínum breytingar á SOLAS-samþykktinni, eins og sett er fram í ályktun MSC.366(93) frá 22. maí 2014, og á bókuninni um samninginn um hleðslumerki skipa frá 1988, eins og sett er fram í ályktun MSC.375(93) frá 22. maí 2014 í því skyni að gera III-kóðann lögbundinn, ásamt tilheyrandi úttektarkerfi fánaríkis.
- 7) Á 65. fundi sjávarumhverfisverndarnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar og 92. fundi siglingaöryggisnefndarinnar var samþykktur kóði Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um viðurkenndar stofnanir (RO-kóði), eins og sett er fram í ályktun MSC.349(92) frá 21. júní 2013.
- 8) Á 65. fundi sínum samþykkti sjávarumhverfisverndarnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar breytingar á bókuninni frá 1978 um MARPOL-samninginn í því skyni að gera RO-kóðann lögbundinn, eins og sett er fram í ályktun MEPC.238(65) frá 17. maí 2013.
- 9) Á 92. fundi sínum samþykkti siglingaöryggisnefndin breytingar á SOLAS-samþykktinni og bókuninni um hleðslumerki skipa frá 1988 í því skyni að gera RO-kóðann lögbundinn, eins og sett er fram í ályktunum MSC.350(92) og MSC.356(92) frá 21. júní 2013.
- 10) Því er gert ráð fyrir því að III-kóðinn og RO-kóðinn öðlist gildi á tímabilinu frá 1. janúar 2015 til 1. janúar 2018 í samræmi við gildandi reglur um samþykkt, fullgildingu og gildistöku breytinga samkvæmt viðeigandi samningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.
- 11) Hinn 13. maí 2013 samþykkti ráðið ákvörðun ráðsins 2013/268/ESB um þá afstöðu sem taka skal fyrir hönd Evrópusambandsins innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar hvað varðar samþykkt tiltekinna kóða og tilheyrandi breytinga á tilteknum samningum og bókunum ⁽¹⁾. Samkvæmt 5. gr. þeirrar ákvörðunar heimilaði ráðið aðildarríkjunum að gefa samþykki sitt, í þágu Sambandsins og með fyrirvara um yfirlýsinguna, sem sett er fram í viðaukanum við þá ákvörðun, um að vera bundin af breytingunum sem um getur í forsendum 4–9 þessarar tilskipunar.
- 12) Í yfirlýsingunni, sem fylgir með ákvörðun ráðsins 2013/268/ESB, kemur fram að aðildarríkin telja III-kóðann og RO-kóðann innihalda röð lágmarkskrafna, sem ríkin geti þróað áfram og betrubætt eftir þörfum, til að auka siglingaöryggi og vernd umhverfisins.
- 13) Þar kemur einnig fram að ekkert í III-kóðanum eða RO-kóðanum skuli túlkað þannig að það takmarki eða dragi með nokkrum hætti úr efndum aðildarríkjanna á skuldbindingum samkvæmt lögum Sambandsins að því er varðar skilgreiningar á „lögboðnu skírteini“ og „flokkunarfélagsskírteini“, umfangi skyldna og viðmiðana, sem mælt er fyrir um fyrir viðurkenndar stofnanir, og skyldum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins í tengslum við viðurkenningu og mat á viðurkenndum stofnunum og, ef við á, beitingu ráðstafana til úrbóta eða viðurlaga gegn þeim. Í sömu yfirlýsingu kemur fram að í tengslum við úttekt Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar munu aðildarríkin lýsa því yfir að þau muni aðeins sannreyna hvort farið sé að þessum ákvæðum viðeigandi alþjóðasamninga, sem aðildarríkin hafa samþykkt, þ.m.t. í skilmálum þessarar yfirlýsingar.
- 14) Í réttarkerfi Sambandsins felur gildissvið tilskipunar 2009/15/EB sem og reglugerð (EB) nr. 391/2009 í sér tilvísanir í „alþjóðasamninga“, eins og lýst er í forsendu 3. Innan þessa ramma eru breytingar á samningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar sjálfkrafa teknar upp í lög Sambandsins á sama tíma og þær öðlast gildi á alþjóðavísu, þ.m.t. viðeigandi bindandi kóðar eins og III-kóðinn og RO-kóðinn, sem eru þar af leiðandi hluti af gerningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar sem skipta máli fyrir beitingu tilskipunar 2009/15/EB.
- 15) Breytingar á alþjóðasamningum geta hins vegar fallið utan gildissviðs siglingalöggjafar Sambandsins í samræmi við málsmeðferðina fyrir samræmisathugun, ef þær uppfylla a.m.k. eina viðmiðun af þeim tveimur sem settar eru fram í 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.
- 16) Framkvæmdastjórnin hefur metið breytingarnar á samningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í samræmi við 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002 og komist að raun um að nokkurs misræmis gæti á milli III-kóðans og RO-kóðans annars vegar og tilskipunar 2009/15/EB og reglugerðar (EB) nr. 391/2009 hins vegar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 155, 7.6.2013, bls. 3.

- 17) Í fyrsta lagi er í lið 16.1 í 2. hluta III-kóðans kveðið á um lágmarksfjölda úrræða og vinnsluferla, sem fánaríki þurfa að koma á fót, þ.m.t. ákvæði um stjórnslufyrirmæli, *m.a.* í tengslum við flokkunarfélagsskírteini skipa, sem fánaríkið krefst til að sýna fram á samræmi við kröfur um burðarvirki, vél- og rafbúnað og/eða aðrar kröfur í alþjóðasamningum, sem fánaríkið er aðili að, eða samræmi við kröfu í landsbundinni reglugerð fánaríkisins. Eins og fram kemur í forsendu 21 hér á eftir er þó gerður greinarmunur í lögum Sambandsins á lögboðnum skírteinum og flokkunarfélagsskírteinum. Hið síðarnefnda eru gögn á vegum einkaaðila sem eru hvorki gefin út af fánaríki né heldur fyrir hönd þess. Þetta ákvæði í III-kóðanum vísar í raun til reglu 3-1 í hluta A-1 í kafla II-1 í SOLAS-samþykktinni, þar sem kveðið er á um að skip skulu hönnuð, smíðuð og þeim viðhaldið í samræmi við kröfur flokkunarfélags, sem stjórnvöld viðurkenna í samræmi við ákvæðin í reglu XI-1/1.1, um burðarvirki, vél- og rafbúnað. Í SOLAS-samþykktinni kemur greinilega fram að skipið eða lagalegur fulltrúi þess gagnvart fánaríkinu er viðfangsefni þessarar kröfu. Þegar viðurkennd stofnun sinnir hlutverki sínu sem flokkunarfélag gefur hún enn fremur út flokkunarfélagsskírteini í samræmi við eigin reglur, verklagsreglur, skilyrði og samningsbundið fyrirkomulag einkaaðila sem fánaríkið er ekki aðili að. Þetta ákvæði III-kóðans stangast því á við þann greinarmun sem gerður er á flokkunarfélagsskírteinum og lögboðnum skírteinum, eins og fram kemur í gildandi löggjöf ESB.
- 18) Í öðru lagi er þess krafist í lið 18.1 í 2. hluta III-kóðans að fánaríkið tryggji, „*aðeins hvað varðar skip sem mega sigla undir fána þess*“, að viðurkennd stofnun hafi fullnægjandi úrræði á sviði tækni, stjórnunar og rannsóknna til að annast þær skyldur sem henni er falið að sinna. Aftur á móti er tekið á þessum þætti í lögum Sambandsins sem kröfu að því er varðar viðurkenninguna, eins og fram kemur í viðmiðun í 3. lið A-þáttar í I. viðauka reglugerðar (EB) nr. 391/2009, og tekur til alls flotans í flokki hlutaðeigandi stofnunar, án greinarmunar á grunni fána. Ef fella ætti framangreind ákvæði III-kóðans inn í lög Sambandsins myndi það takmarka beitingu viðmiðunarinnar í 3. lið A-þáttar í I. viðauka reglugerðar (EB) nr. 391/2009 við frammistöðu viðurkenndu stofnunarinnar einungis hvað varðar skip, sem sigla undir fána aðildarríkja, sem er í mótsögn við gildandi kröfur.
- 19) Í þriðja lagi er í 19. lið 2. hluta í III-kóðanum innleitt bann gegn því að fánaríki geti krafist þess að viðurkenndar stofnanir þess beiti, hvað varðar önnur skip en þau sem sigla undir fána þess, kröfum er varða *m.a.* flokkunarreglur þeirra, kröfur eða verklagsreglur. Samkvæmt tilskipun 2009/15/EB geta aðildarríkin einungis heimilað stofnun að gefa út lögboðin skírteini fyrir þeirra hönd til handa flota þeirra aðildarríkja ef sú stofnun hefur verið viðurkennd og eftirlit er haft með henni í þessum tilgangi í samræmi við reglugerð (EB) nr. 391/2009. Innan þessa ramma verður starfsemi viðurkenndra stofnana að uppfylla tilteknar kröfur, að því er varðar allan flotann í flokki þeirra, án tillits til fána. Þetta gildir um flestar þær viðmiðanir sem settar eru fram í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 391/2009 sem og um aðrar skyldur, einkum í 4. mgr. 10. gr. þeirrar reglugerðar. Ef fella ætti framangreint ákvæði III-kóðans inn í lög Sambandsins myndi það takmarka beitingu gildandi krafna um viðurkenningu, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 391/2009, *m.a.* ef þær teljast reglur, kröfur og verklagsreglur um frammistöðu viðurkenndu stofnunarinnar, einungis við skip sem sigla undir fána aðildarríkja.
- 20) Í fjórða lagi er „viðurkennd stofnun“ skilgreind í lið 1.1 í 2. hluta RO-kóðans sem stofnun sem fánaríki hefur metið og uppfyllir kröfur 2. hluta RO-kóðans. Í g-lið 2. gr. tilskipunar 2009/15/EB er aftur á móti kveðið á um að viðurkennd stofnun sé „*stofnun sem hlotið hefur viðurkenningu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 391/2009/EB*“. Á grundvelli mats framkvæmdastjórnarinnar, sem sett er fram í forsendum 21–23, virðist sem mörg ákvæði 2. hluta RO-kóðans samrýmist ekki reglugerð (EB) nr. 391/2009. Þar af leiðandi myndi viðurkennd stofnun, eins og hún er skilgreind í RO-kóðanum, ekki uppfylla allar kröfur reglugerðar (EB) nr. 391/2009 og gæti því ekki samrýmst skilgreiningunni á viðurkenndri stofnun, eins og hún er sett fram í lögum Sambandsins.
- 21) Í fimmta lagi er „útgáfa lögboðinna skírteina og lögboðin þjónusta“ skilgreind í lið 1.3. í 2. hluta RO-kóðans sem einn flokkur atvinnustarfsemi, sem viðurkennd stofnun hefur leyfi til að annast fyrir hönd fánaríkis, þ.m.t. útgáfa skírteina sem varða bæði lögbundnar kröfur og flokkunarkröfur. Í i- og k-lið 2. gr. tilskipunar 2009/15/EB er aftur á móti gerður skýr greinarmunur á „lögboðnum skírteinum“, sem eru þau skírteini sem fánaríki eða einhver fyrir hönd þess gefur út í samræmi við alþjóðasamninga, og „flokkunarfélagsskírteinum“, sem eru þau skjöl sem viðurkennd stofnun gefur út í hlutverki sínu sem flokkunarfélag, þar sem hún vottar að skip sé hæft til tiltekinna nota eða þjónustu og sé í samræmi við reglur og verklagsreglur sem viðurkennda stofnunin hefur mælt fyrir um og birt opinberlega. Samkvæmt lögum Sambandsins eru skýr skil á milli lögboðinna skírteina og flokkunarfélagsskírteina og eru þau ólík í eðli sínu. Lögboðin skírteini eru þannig opinber í eðli sínu en flokkunarfélagsskírteini eru á vegum einkaaðila og gefin út af flokkunarfélagi í samræmi við eigin reglur, verklagsreglur og skilyrði. Flokkunarfélagsskírteini, sem viðurkennd stofnun gefur út fyrir skip til að staðfesta að það sé í samræmi við flokkunarreglur og verklagsreglur, þ.m.t. þegar fánaríki staðfestir það sem sönnun um samræmi við reglu 3-1 í hluta A-1 í kafla II-I í SOLAS-samþykktinni, eru skjöl sem eru alfarið á vegum einkaaðila og eru hvorki gerningar fánaríkis né framkvæmdir fyrir hönd þess. Í RO-kóðanum er hins vegar kerfisbundið vísað til þess að „útgáfa lögboðinna skírteina og lögboðin þjónusta“ sé framkvæmd af hálfu viðurkenndra stofnana

„fyrir hönd fánaríkis“ sem stangast á við lagalega aðgreiningu í lögum Sambandsins. Þrátt fyrir þetta ósamræmi felur þetta ákvæði RO-kóðans í sér, ef það er viðtekið sem almenn regla í réttarkerfi Sambandsins, umtalsverða hættu á því að ekki væri lengur hægt að framfylgja kröfunum um viðurkenningu í reglugerð (EB) nr. 391/2009, sem lúta að allri starfsemi stofnunarinnar, án tillits til fána. Sökum þess að þessir tveir gerningar eru tengdir, eins og fram kom í forsendu 2, þá skiptir þessi hættu einnig máli varðandi tilskipun 2009/15/EB.

- 22) Í sjötta lagi er í lið 3.9.3.1 í 2. hluta RO-kóðans kveðið á um samstarfsfyrirkomulag milli viðurkenndra stofnana innan þess ramma sem fánaríkið hefur komið á í því skyni að staðla ferli varðandi útgáfu lögboðinna skírteina og lögboðna þjónustu fyrir fánaríkið, eftir því sem við á, en í lið 3.9.3.2 í 2. hluta í sama kóða skapar „fánaríki eða hópur fánaríkja“ ramma til að setja reglur um samstarf milli viðurkenndra stofnana þeirra um tæknileg og öryggistengd atriði í tengslum við „útgáfu lögboðinna skírteina og lögboðna þjónustu skipa[...] fyrir hönd fyrrnefnds fánaríkis eða fyrrnefndra fánaríkja“. Samkvæmt lögum Sambandsins er í 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 391/2009 kveðið á um samstarf milli viðurkenndra stofnana þar sem þess er krafist að viðurkenndar stofnanir ráðfæri sig hver við aðra, með hliðsjón af því að tryggja að reglur þeirra og verklagsreglur séu ávallt jafngildar og samræmdar, svo og framkvæmd þeirra, og ákvarðaður rammi um gagnkvæma viðurkenningu, í viðeigandi tilvikum, á flokkunarfélagsskírteinum fyrir efni, búnað og íhluti. Þessi tvö samstarfsferli skv. 1. mgr. 10. gr. lúta að einkastarfsemi viðurkenndra stofnana í hlutverki sínu sem flokkunarfélög og gilda því án greinarmunar á grunni fána. Ef samstarfsfyrirkomulagið, sem kveðið er á um í RO-kóðanum, yrði fellt inn í lög Sambandsins myndi það því takmarka gildissvið samstarfsrammans, sem ákvarðaður er með reglugerð (EB) nr. 391/2009, við starfsemi viðurkenndu stofnananna einungis að því er varðar skip, sem sigla undir fána aðildarríkja, sem er í mótsögn við gildandi kröfur.
- 23) Í sjöunda lagi er liður 3.9.3.3 í 2. hluta RO-kóðans og 19. liður í 2. hluta III-kóðans samhljóða og skipta því atriðin, sem fram koma í forsendu 19, einnig máli að því er þetta ákvæði RO-kóðans varðar.
- 24) Hvorki III-kóðinn né RO-kóðinn ættu að takmarka getu Sambandsins, í samræmi við sáttmálana og alþjóðalög, til að mæla fyrir um viðeigandi skilyrði hvað varðar veitingu viðurkenningar til stofnana, sem sækjast eftir leyfi aðildarríkjana til að sinna, fyrir þeirra hönd, eftirliti með skipum og skírteinisútgáfu, í því skyni að uppfylla markmið Sambandsins og sér í lagi til að auka siglingaöryggi og vernd umhverfisins.
- 25) Fyrirkomulagið um gagnkvæma viðurkenningu á flokkunarfélagsskírteinum fyrir efni, búnað og íhluti, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 391/2009, gildir aðeins í Sambandinu um skip sem sigla undir fána aðildarríkis. Hvað varðar erlend skip þá veltur samþykki viðeigandi skírteina á ákvörðun viðeigandi fánaríkja utan ESB er þau skírskota til sérlegsögu sinnar, einkum samkvæmt hafréttarsamningi Sameinuðu þjóðanna (UNCLOS).
- 26) Á grundvelli eigin mats ákvarðaði framkvæmdastjórnin að ákvæði III-kóðans og RO-kóðans, sem um getur í framangreindum forsendum, samrýmist ekki tilskipun 2009/15/EB eða reglugerð (EB) nr. 391/2009, og samrýmist þar af leiðandi ekki heldur tilskipun 2009/15/EB sökum tengingarinnar á milli gerninganna tveggja, eins og fram kom í forsendu 2, og að ákvæðin ættu því að falla utan gildissviðs þeirrar tilskipunar. Því ætti að breyta d-lið 2. gr. tilskipunar 2009/15/EB til samræmis við það.
- 27) Þar eð RO-kóðinn öðlast gildi 1. janúar 2015 ætti þessi tilskipun að öðlast gildi eins fljótt og auðið er eftir að hún hefur verið birt.
- 28) Nefndin um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) skilaði ekki álit um þær ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Talin var þörf á framkvæmdargerð og lagði formaðurinn drög að framkvæmdargerð fyrir málskotsnefndina til frekari umfjöllunar. Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit málskotsnefndarinnar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað d-liðar 2. gr. í tilskipun 2009/15/EB komi eftirfarandi:

- „d) „alþjóðasamningar“: alþjóðasamningurinn um öryggi mannlífa á hafinu frá 1. nóvember 1974 (SOLAS-samþykktin frá 1974), að undanskildum kafla XI-2 í viðaukanum við hann, alþjóðasamningurinn um hleðslumerki skipa frá 5. apríl 1966 og alþjóðasamningurinn um varnir gegn mengun frá skipum frá 2. nóvember 1973 (MARPOL) svo og

bókanir við þá og breytingar á þeim, ásamt kóðum sem tengjast þeim og eru bindandi í öllum aðildarríkjunum, að undanskildum liðunum 16.1, 18.1 og 19 í 2. hluta kóðans um framkvæmd IMO-gerninga og liðunum 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 og 3.9.3.3 í 2. hluta kóða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um viðurkenndar stofnanir, í nýjustu útgáfum sínum,“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2015. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. janúar 2016.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykka á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. desember 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.